

عنوان مقاله:

زیبایشناسی انتقادی از دریچهی نگاه آدورنو

محل انتشار:

اولین همایش ملی علوم انسانی اسلامی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

پژمان الماسی نیا

زینب کریمی باباحمدی

خلاصه مقاله:

هنر همواره در طول تاریخ و در مقایسه با حقیقت، امری اثباتنشدهی باقی مانده است. در دوران مدرن به هنر همچون مسأله‌ای در تقابل با اخلاق، حقیقت و عمل نگریسته میشود. تصور هنر به‌عنوان امری صرفاً زیبا، به بیگانگی هنر از حقیقت و اخلاق منجر شد نظریه‌ی انتقادی هنرنوعی فراروی از نظریه‌های سنتی و کلاسیک است که به فهم هنر . به‌مثابه‌ی ابژه‌ی ذوقی خارج از حقیقت و اخلاق اشاره دارد. این نظریه به حرکت در جهت پرسش از معنای هنر از زاویه‌ی دید تاریخی تأکید دارد و ارتباط و عدم ارتباط آن با حقیقت را مورد توجه قرار میدهد. آدورنو به نشان دادن حقیقت به‌وسیله‌ی هنر تأکید دارد. کارکرد هنر نزد وی، نشان دادن واقعیت موجود در جامعه است. بدین‌منظور، آدورنو نظریه‌های را درباره‌ی زیبایشناسی و هنر مطرح میکند که همان نقد عقل مدرن است. در این مقاله سعی داریم تا با بررسی مهمترین نظریات آدورنو، به تشریح زیبایشناسی و هنر از دید این نظریه‌پرداز مطرح قرن بیستم بپردازیم

کلمات کلیدی:

آدورنو، هنر، نظریه‌ی زیبایشناختی، مکتب فرانکفورت، نظریه‌ی انتقادی هنر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/429321>

